

[O. Kier.]

kerhed, og de har formodentlig ikke kunnet skaffe anden Sikkerhed. Jeg tror ikke, at man paa nogen Maade har ønsket at ramme den Slags Mennesker, saa jeg vil henstille, at man i det kommende Udvalg tager det Spørgsmaal under Behandling.

Jeg kan ganske slutte mig til det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensens Udtalelser i Gaar under Behandlingen af den overordentlige Indkomstskat til Staten vedrørende de private Aktieselskaber, og det glædede mig, at det ærede Medlem Hr. Retoft i hvert Tilfælde til en vis Grad gav det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen sin Støtte. Jeg fandt, at den Udredning, det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen kom med, var overordentlig interessant, og jeg finder, det vil være fuldstændig urimeligt at ramme netop den Slags Mennesker; thi netop ved Aktieselskabsformen har man opnaaet at sikre den Værdi, et godt Firma betyder — lad mig sige for Samfundet, for saadan er det jo.

Derimod kan jeg ikke følge det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensens i det gammelkendte Spørgsmaal: Skat af Skat. Jeg giver naturligvis det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen Ret i, at Beløbet bliver det samme, og jeg tvivler heller ikke et eneste Øjeblik om, at den Kreds, som faar Lov til at betale Beløbet, ogsaa i store Træk bliver den samme, for Staten har altid haft en vidunderlig Evne til at tage Skatten, hvor det er lettest at tage den. Der eksisterer ude mellem Skatteyderne en Følelse og i og for sig en berettiget Følelse — ellers vilde jeg endda ikke holde saa stærkt paa det — af, at man ved Bestemmelsen om Fradrag af Skatten er sikret en saa stor Indtægt, at man kan opretholde en fornuftig Levemåde. Jeg tror ikke, man skal røre ved det. At man har gjort det tidligere, er ikke for mig Begrundelse nok dertil; jeg finder det meget forkert, ogsaa ud fra de Betragtninger, jeg begyndte med angaaende det Skattegrundlag, der eksisterer i Folks Bevidsthed.

I Forslaget om overordentlig Indkomst- og Formueskat er det foreslaaet for Formueskattens Vedkommende, at Skattebeløb under 2 Kr. ikke opkræves. Det synes jeg er en udmærket Foranstaltning, og jeg synes, man skulde overføre den til mange flere Love; maaske skulde man fastslaa, at de, der i det hele taget skal betale Skat, skal betale mindst 1 Kr. pr. Gang. Jeg kender Forholdene godt ovre i en ret stor Kommune ved Aarhus, en Kommune, man endda i Almindelighed kalder en velstillet

Kommune; der er 500 Skatteydere, som har en Statsskat paa under 2 Kr. om Aaret, det svarer omtrent til 25 pCt. — som jeg sagde før, har Staten en udmærket Evne til at finde Skatten, hvor det er lettest at faa den.

I dette Lovforslag er der fastsat Skatte-terminer 1. Juli, 1. Oktober, 1. Januar og 1. April; det er de samme Betalingsterminer som for Udligningsskatterne, de er forskuddt en Maaned i Forhold til Betalingen af den overordentlige Indkomst- og Formueskat, som er foreslaaet nu. I § 11, Stk. 5, er der indsat en Bestemmelse om, at Finansministeren efter Andragende fra Kommunalbestyrelsen, hvor Omstændighederne maatte tale derfor, kan dispensere. Jeg forstaar, at man her i København, i det hele taget i de storkøbenhavnske Kommuner, har nogle overordentlig fornuftige Indbetalingsregler; ude omkring i det øvrige Land er vi desværre tilbage, i hvert Tilfælde mange Steder. Man kan vel vente, at Finansministeren, naar der kommer Ansøgninger om Dispensation, vil stille sig overordentlig velvillig, for jeg har den Forstaaelse, at det er den højtærede Finansminister, der i sin Egenskab af Direktør for Skattevæsenet i København har faaet det gennemført. Jeg tror, man bliver nødt til at gennemføre det. For det rundt omkring eksisterende System med Indkastning af Skattebilletter og Indbetaling af Skat under alle de forskellige Navne og med Skattebilletter i alle mulige Farver kan man i Virkeligheden kendetegne ved Ordet Virvar.

Til Slut skal jeg fremsætte det samme Ønske, som vort Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Korsgaard, fremsatte ved Behandlingen af det forrige Lovforslag, at man vil give sig Tid til Behandlingen; der blev talt om tre Maaneder. Jeg ved ikke, om det er nødvendigt, men jeg haaber ikke, at man vil jage saa vigtige Skattelove som disse igennem, saaledes at vi skal vedtage dem i omtrent samme Aandedræt, de er fremsat. Den højtærede Finansminister udtalte i Dag, at hvis dette ikke skete hurtigt, fik vi ikke Brugsforeningsskatten. Jeg ved jo godt, hvad den højtærede Finansminister vil svare, naar jeg nu fremsætter et Ønske, nemlig at man vil gaa videre i den Retning, saa man i Fremtiden ikke kunde vente disse mange Skatter ind over Hovedet paa sig ude i Kommunerne hele Aaret rundt. Den højtærede Finansminister vil svare, at Grundlaget er der jo for de andre Skatter, det er det ikke for Brugsforeningerne; men Arbejdet med Skattnes Inddrivelse er uhyre stort, ikke alene i Kommunerne, men ogsaa i Skatteraadene.